

فراتحلیل رابطه هوش معنوی با تاب آوری

صغری صادق زاده^۱، فائزه هدایت^۲

^۱ کارشناسی ارشد رشته مدیریت آموزشی

^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد رشته تحقیقات آموزشی دانشگاه شهید مدنی (نویسنده مسئول)

tahasevin16@gmail.com

چکیده

هدف اصلی پژوهش حاضر فراتحلیل رابطه هوش معنوی با تاب آوری بود. روش پژوهش حاضر از نوع فراتحلیل بود. از پایگاه‌های اطلاعاتی داخل کشور برای یافتن و جمع‌آوری گزارش‌های پژوهشی این حوزه مورد بررسی قرار گرفت. نمونه مطالعات مورد استفاده شامل ۳۸ مطالعه انجام‌شده از سال ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۷ در ایران (زبان فارسی) و همچنین در خارج از کشور (زبان انگلیسی) از سال ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۹ بود که این تحقیقات مشتمل بر ۸۳۴۵ آزمودنی بودند. از ضریب همبستگی پیرسون به عنوان شاخص اندازه اثر استفاده شد. کلیه تحلیل‌های آماری با استفاده از نرم‌افزار CMA ویرایش دوم انجام شد. یافته‌ها نشان می‌دهد که اندازه اثر خلاصه برای مدل اثرات ثابت برابر ۷/۵۰۷ و برای اثرات تصادفی برابر ۵۲۰/ است که هر دو در سطح ۱/۰۰ معنی‌دار بودند. بر اساس شاخص کوهن اندازه اثر خلاصه پژوهش حاضر را می‌توان یک اندازه اثر متوسط تفسیر کرد. بین هوش معنوی و تاب آوری رابطه وجود دارد.

واژه‌های کلیدی: فراتحلیل، هوش معنوی، تاب آوری

در سال های اخیر رویکرد روانشناسی مثبت گرا، با شعار توجه به استعدادها و توانمندی انسان، مورد توجه پژوهشگران قرار گرفته است. عواملی که تطابق هر چه بیشتر آدمی با نیازها و تهدیدهای زندگی را موجب گردند، بنیادی ترین سازه های مورد پژوهش در این رویکرد می باشد. در این میان تاب آوری جایگاه ویژه ای به خصوص در حوزه روانشناسی تحولی و سلامت روان را به خود اختصاص داده است (کازیسکی، راب، آلدوساری و برادوجن^۱، ۲۰۱۰). اهمیت تاب آوری این است که برخورداری از این خصوصیت باعث می شود افراد به رفتار سازگارانه در موقعیت حل مسئله دست پیدا کنند، که بالاترین سطوح رشد را در حیطه های مختلف شناختی، اخلاقی، هیجانی، بین فردی و ... شامل می شود و فرد را برای هماهنگی با پدیده های اطرافش و دستیابی به یکپارچگی درونی و بیرونی یاری می کند. همچنین افراد برخوردار موقیت آمیز با انواع شرایط استرس زا، علاوه بر خودکارآمدی و توانایی کنار آمدن با استرس و ناراحتی و حل مسائل به شیوه مطلوب، نیازمند تاب آوری هستند که به نوعی از عزت نفس و سلامت روانی خود در مقابل مشکلات محافظت کنند (مشايخی دولت آبادی و محمدی، ۲۰۱۴، ص ۲۰۷). از جمله عواملی که به فرد در برخورد و سازگاری با موقعیت های دشوار و تنفس زای زندگی کمک می کند و افراد را در برابر اختلال های آسیب شناختی و دشواری های زندگی در امان نگه دارد تاب آوری است (شیخ الاسلامی، صادقی و محمدیان، ۲۰۱۵). تاب آوری به عنوان عاملی در جهت سازگاری موقیت آمیز با تغییرات و توانایی مقاومت در برابر مشکلات شناخته شده است (مک آلیستر و مک کینون^۲، ۲۰۰۹؛ آلبو کردی، ۱۳۹۱). تاب آوری به معنای مهارت ها و توانمندی هایی است که فرد را قادر می کند با سختی ها و مشکلات و چالش ها سازگار شود؛ علاوه بر این، تاب آوری توانایی سازگاری موقیت آمیز با عوامل فشارزا نیز است (لئون، دورستین و وارد، ۲۰۱۶). نیک فطرت بودن، مذهبی بودن، خوش بین بودن (کاویانی، حمید و عنایتی، ۱۳۹۳). توانایی برگشتن و بهبود پیدا کردن، مهارت های فکری انعطاف پذیر، جست وجو کردن مشکلات به عنوان فرصتی برای یادگیری و رشد، توانایی حل کردن مشکلات و مهارت های حل تعارض از جمله ویژگی های افراد تاب آور هستند (اویشی، تاکو، هیرانو و سعید^۳، ۲۰۱۸). روانشناسان بالینی، اخیراً مدل هایی از تاب آوری را تحت شرایط فقدان، خشونت و درد برسی کرده اند. نتایج هماهنگ این پژوهش ها موید تاثیرات مثبت، سازنده و انطباق رشد یافته با شرایط خطیر و استرس زای فووالذکر است. با توجه به تحقیقات انجام شده هوش معنوی به میزان قابل توجهی می تواند بر میزان تاب آوری تاثیرگذار باشد (اوزاکا، سوزوکی، میرزونو، تارومی، یوشیدا^۴ و همکاران، ۲۰۱۷).

هوش معنوی بیانگر مجموعه ای از توانایی ها و ظرفیت هایی است که کار در جهت آن ها منجر به افزایش انطباق پذیری می شود (کهریزه، ۱۳۹۸). معنویت، شکلی از هوش تلقی می شود؛ زیرا به فرد امکان می دهد تا مسائل خود را حل کند و با محیط و رویدادهای زندگی مقابله نماید و سازگار گردد. زوهارو مارشال^۵؛ به نقل از میکائیلی منیع، بابایی و حسنی، (۱۳۹۳)

^۱ Kozycki, Raab, Aldosary & Bradwejn

^۲ McAllister & McKinnon

^۳ Leon, Dorstyn & Ward

^۴ Oshio, Taku, Hirano & Saeed

^۵ Ozawa, Suzuki, Mizuno, Tarumi, Yushida

معتقدند: هوش معنوی موجب می شود فرد در برابر رویدادها و حوادث زندگی بینشی عمیق بیابد و از سختیهای زندگی نترسد و با صبر و تفکر با آن ها مقابله کند و راه حل های منطقی و انسانی برای آنها بیاید. در حقیقت، این هوش موجب می شود فرد از دیدگاه و رویکردهای گوناگون به مسئله‌ی پیش رو نظر کرده، به راه حل های متنوع دست یابد. در حالی که معنویت به زندگی هدف و معنا می بخشد، هوش معنوی مهارت توجه به این هدف در هر لحظه از زندگی است، به گونه‌ای که سازگاری و کنش وری فرد بیشتر شود. هوش معنوی موجب می شود فرد در برابر رویدادها و حوادث زندگی، بینش عمیقی به دست آورد، با صبر و تفکر با آنها مقابله کند و راه حل های بهتری برای آن ها بیابد (سهرابی و ناصری، ۲۰۱۳). هوش معنوی با ایجاد معنا و ارزش در زندگی، شخص را در برابر حوادث زندگی مقاوم می کند (ضمیری نژاد، پیلتون، حق شناس، طبری و اکبری، ۲۰۱۴). ایجاد معنای شخصی در زندگی، به تحمل فشار و رنج کمک می کند. افرادی که دارای هوش معنوی بالایی هستند، با ارزش دادن و معنی بخشیدن به فشار و رنج آن را تحمل کرده و به عنوان فردی که می تواند در برابر سختی ها تاب آور باشد، آن را رنج می پذیرند(خدابخشی کولاوی و همکاران، ۱۳۹۲).

پیشینه تحقیق

تحقیقات گذشته نشان داده است که هوش معنوی می تواند بر تاب آوری تأثیر بگذارد (جوادی نژاد و همکاران، ۲۰۱۹؛ جوادیان، حیدرپوریزدی و بهزادمنش، ۱۳۹۸؛ مشعل پور فرد، ۱۳۹۷؛ حمید و همکاران، ۱۳۹۰؛ هاشمی و جوکار، ۱۳۹۰). حمید و همکاران (۱۳۹۱) نشان دادند که سلامت روان و هوش معنوی، تاب آوری را در دانشجویان پیش بینی می کند. همچنین فراهم کردن عوامل حمایتی، مانند مذهب و معنویت، می تواند منجر به افزایش تاب آوری آن ها گردد.

حسین چاری و محمدی (۱۳۹۰) تحقیقی با عنوان پیش بینی تاب آوری روان شناختی بر اساس اعتقادات مذهبی در دانشجویان شهری و روستایی انجام دادند. نمونه‌ای مشتمل بر ۱۹۷ دانشجو از دانشجویان شهری و روستایی دانشگاه پیام نور شهرستان بافت در استان کرمان به عنوان نمونه انتخاب شدند. نتایج نشان داد که از بین ابعاد پنجگانه اعتقادات مذهبی، بعد باورهای مذهبی در درجه اول و دانش مذهبی در مرتبه بعدی می توانند تاب آوری دانشجویان را به طور مثبت و معن ادار پیش بینی نمایند. کشاورزی و یوسفی (۱۳۹۱) در پژوهشی تحت عنوان رابطه بین هوش عاطفی، هوش معنوی و تاب آوری به این نتیجه رسیدند که نمرات کلی هوش عاطفی و هوش معنوی به طور مثبت و معنی داری نمره کلی تاب آوری را پیش بینی می کنند اما هوش عاطفی پیش بینی کننده قوی تر تاب آوری است. نیک آمال و شادمان فر (۱۳۹۲) تحقیقی با عنوان ارتباط هوش معنوی با تاب آوری روان شناختی در دانشجویان انجام دادند. نمونه‌ای شامل ۴۵۰ دانشجو (۲۰ پسر و ۲۳۰ دختر) رشته های مختلف از دانشگاه تهران، تربیت مدرس و تهران مرکزی و علوم تحقیقات شهر تهران به شیوه نمونه برداری خوش ای انتخاب شدند. نتایج همبستگی و تحلیل رگرسیون حاکی از آن بود که رابطه معنادار و مثبت بین تاب آوری شناختی و هوش معنوی وجود دارد. همچنین تاب آوری دانشجویان توسط هوش معنوی با چهار مؤلفه خودآگاهی متعالی، تجارب معنوی، شکیبایی و بخشش قابل پیش بینی است. مطالعه لیسن و واچهولتز نیز نشان داد که معنویت، مقاومت افراد را در برابر درد افزایش می دهد (لیسن و واچهولتز، ۲۰۱۱).

^۱ Lysne & Wachholtz

با گسترش تحقیقات مربوط به رابطه هوش معنوی با تاب آوری، برای جمع‌بندی آن‌ها لازم بود نتایج آن‌ها جمع‌بندی و خلاصه شود. یکی از شیوه‌های دقیق تجمعیت نتایج عددی پژوهش‌ها فن فراتحلیل است. فراتحلیل به مجموعه روش‌های آماری گفته می‌شود که به‌منظور ترکیب مطالعات مستقل آزمایشی و همبستگی که دارای پرسش‌های پژوهشی یکسانی درباره یک موضوع واحد می‌باشند، انجام و به یک برآورد و نتیجه واحد منجر می‌شود. فراتحلیل برخلاف روش‌های پژوهش سنتی، از خلاصه‌های آماری مطالعات منفرد به عنوان داده‌های پژوهش استفاده می‌کند (مصطفی‌آبادی و عرفانی آداب، ۱۳۹۳). با استفاده از روش فراتحلیل، می‌توان نتایج کمی مطالعات مختلف یک حوزه را به مقیاسی مشترک تبدیل کرد و با روش‌های آماری خاص، دوباره به تحلیل داده‌های کمی حاصل از این مطالعات پرداخت. به کمک این روش، می‌توان علت تفاوت‌های موجود در پژوهش‌های انجام شده را درک کرد و در دستیابی به نتایج کلی و کاربردی از آن بهره جست. بدون انجام فراتحلیل در یک زمینه تحقیقی با پژوهش‌های متعدد، روپرو هستیم که با توجه به نتایج متفاوت این تحقیقات، امکان جمع‌بندی و خلاصه‌سازی آن‌ها وجود ندارد. درواقع، هدف اصلی از فراتحلیل، جمع‌بندی و ادغام نتایج پژوهش‌های انجام شده در یک حوزه مشخص است تا به یک نتیجه کلی رسید (مصطفی‌آبادی، ۱۳۹۵). بنابراین، با توجه به مبانی نظری و تجربی بحث شده، هدف اصلی پژوهش حاضر بررسی فراتحلیلی پژوهش‌های انجام‌گرفته داخلی و خارجی در زمینه رابطه هوش معنوی با تاب آوری به‌منظور بازنگری مطالعات پیشین و ترکیب نتایج آن‌ها برای پاسخگویی به پرسش‌های زیر است:

۱- اندازه اثر کلی رابطه هوش معنوی با تاب آوری چقدر است؟

۲- آیا پژوهش‌های قبلی همگون و دارای تورش چاپ و انتشار هستند؟

روش پژوهش

روش پژوهش حاضر از نوع فراتحلیل بود. در این پژوهش ابتدا با استفاده از کلیدواژه هوش معنوی برای متغیر پیش‌بین و کلیدواژه تاب آوری برای متغیر وابسته در پایگاه‌های اطلاعاتی داخلی و خارجی و موتورهای جستجوی گوناگون به یافتن و جمع‌آوری تمام مقاله‌های منتشرشده به زبان فارسی و انگلیسی، نتایج پژوهش‌های ایرانی و خارجی، پایان‌نامه و مقاله‌های کارشناسی و کارشناسی ارشد و دکتری اقدام شد که به نحوی به بررسی رابطه هوش معنوی و تاب آوری پرداخته بودند. بدین ترتیب تمامی پژوهش‌های انجام شده در فاصله سال‌های ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۷ برای مقاله‌های داخلی و ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۷ برای مقاله‌های خارجی با استفاده از پایگاه‌های اطلاعات علمی جهاد دانشگاهی (SID)، پایگاه بانک اطلاعات نشریات کشور (magiran)، پایگاه مجلات تخصصی نور (noormags)، پایگاه های پژوهشگاه علوم و فناوری اطلاعات ایران (Irandooc) پایگاه گوگل اسکولار (Google Scholar) گردآوری شدند. برای وارد کردن هر پژوهش در فراتحلیل ملاک‌های زیر در نظر گرفته شدند:

۱- پژوهش‌ها در سازمان، دانشگاه‌ها و یا مراکز آموزش عالی انجام شده باشند.

۲- پژوهش‌ها در مقاطع کارشناسی، کارشناسی ارشد و یا دکتری انجام شده باشند.

۳- پژوهش‌ها با استفاده از ابزارها و روش‌های معتبر و دارای ویژگی‌های روان‌سنجی و مطلوب انجام شده باشند.

۴- پژوهش‌ها از نظر اصول و روش‌شناختی به درستی انجام شده باشند.

۵- پژوهش‌ها اطلاعات لازم برای محاسبه اندازه اثر را ارائه کرده باشند.

با توجه به ملاک‌های ورود پژوهش‌ها در فراتحلیل، از میان پژوهش‌های انجام شده ۳۷ پژوهش انتخاب و تحلیل شدند. تحلیل داده‌های پژوهش بر اساس ضریب همبستگی پیرسون برای مدل اثرهای ثابت (Fixed effect model)، نمودار قیفی، آزمون همگنی، محدود ۱ صورت پذیرفت. برای محاسبه اندازه‌های اثر و نیز فعالیت‌های آماری بعدی در ارتباط با ترکیب نتایج از نرم‌افزار CMA ویرایش دو استفاده شد.

یافته‌های پژوهش

اندازه اثر مطالعات اولیه

جدول شماره ۱ فراتحلیل مطالعات هوش معنوی با تاب آوری بر اساس ۳۷ مطالعه نشان می‌دهد. روش مورد استفاده در پژوهش‌های مورد مطالعه توصیفی از نوع همبستگی بودند.

جدول (۱): داده‌های فراتحلیل هوش معنوی با تاب آوری

P	SE	Z فیشر	r	n	سال	مطالعات	ردیف
.۰۰۱	.۰۷۹	.۴۰۰	.۳۸	۱۶۳	۱۳۹۶	ابراهیمی برمی	۱
.۰۰۱	.۰۷۳	.۶۸۲	.۵۹۳	۱۹۱	۱۳۹۳	امیری	۲
.۰۰۱	.۱۰۲	.۵۳۶	.۴۹	۹۹	۱۳۹۳	بهروزی و همکاران	۳
.۰۰۱	.۰۵۳	.۶۴۸	.۵۷	۳۶۰	۱۳۹۵	پورسید مهدی	۴
.۰۰۱	.۰۸۲	.۴۳۷	.۴۱۱	۱۵۰	۱۳۹۵	جلیلی و همکاران	۵
.۰۰۱	.۰۶۱	.۵۴۹	.۵	۲۶۹	۱۳۹۵	جمشیدی و همکاران	۶
.۰۰۱	.۱۰۲	.۳۶۵	.۳۵	۱۰۰	۱۳۹۱	حمید و همکاران	۷
.۰۰۱	.۰۶۹	.۷۹۱	.۶۵۹	۲۱۱	۱۳۹۲	خدابخشی کولاچی و همکاران	۸
.۰۰۱	.۰۳۷	.۴۰۰	.۳۸	۷۳۰	۱۳۹۷	رستگار شه بندی	۹
.۰۰۱	.۰۶۹	.۴۱۲	.۳۹	۲۱۶	۱۳۹۷	ستارپورایرانی و همکاران	۱۰
.۰۰۱	.۰۵۹	.۳۴۱	.۳۲۸	۲۹۱	۱۳۹۶	شمسايی	۱۱
.۰۰۱	.۰۶۷	.۶۶۲	.۵۸	۲۲۸	۱۳۹۳	صدیقی ارفعی و همکاران	۱۲
.۰۰۱	.۰۵۱	.۲۸۱	.۲۷۴	۳۸۴	۱۳۹۵	رستگار و همکاران	۱۳
.۰۰۱	.۱۰۲	.۷۹۳	.۶۶	۱۰۰	۱۳۹۴	عبدالله زاده و همکاران	۱۴

۱۵	کریمی	۱۳۹۵	۱۶۸	.۹۲۱	۱/۵۹۶	.۰۷۸	.۰۰۱
۱۶	کشاورزی و یوسفی	۱۳۹۱	۳۵۴	.۴۵	.۴۸۵	.۰۵۳	.۰۰۱
۱۷	مشايخی دولت آبادی و محمدی	۱۳۹۳	۴۰۸	.۳۳	.۳۴۳	.۰۵۰	.۰۰۱
۱۸	نیک منش و کیخا	۱۳۹۴	۱۸۰	.۵۰	.۵۴۹	.۰۷۵	.۰۰۱
۱۹	اقدم	۱۳۹۶	۱۵۰	.۵۵	.۶۱۸	.۰۸۲	.۰۰۱
۲۰	ترمس هفشجانی و احمدی	۱۳۹۵	۱۰۷	.۲۵۴	.۲۶۰	.۰۹۸	.۰۰۸
۲۱	مرتضوی	۱۳۹۴	۱۵۰	.۴۷	.۵۱۰	.۰۸۲	.۰۰۱
۲۲	قدرت الهی فرد	۱۳۹۲	۱۹۱	.۷۲	.۹۰۸	.۰۷۳	.۰۰۱
۲۳	افضلی	۱۳۹۶	۳۸۵	.۵۵	.۶۱۸	.۰۵۱	.۰۰۱
۲۴	پاسالاری	۱۳۹۱	۲۵۰	.۴۷	.۵۱۰	.۰۶۴	.۰۰۱
۲۵	ترمس هفشجانی	۱۳۹۴	۱۰۷	.۲۵۴	.۲۶۰	.۰۹۸	.۰۰۸
۲۶	کیخا	۱۳۹۲	۱۸۰	.۵۰	.۵۴۹	.۰۷۵	.۰۰۱
۲۷	نادی راوندی	۱۳۹۳	۲۲۸	.۵۸	.۶۶۲	.۰۶۷	.۰۰۱
۲۸	اکبرآبادی	۱۳۹۶	۱۰۰	.۷۱	.۸۸۷	.۱۰۲	.۰۰۱
۲۹	نجاتی فر	۱۳۹۵	۲۸۰	.۵۹	.۶۷۸	.۰۶۰	.۰۰۱
۳۰	درویش زاده و دشت بزرگی	۲۰۱۷	۲۰۰	.۵۱۲	.۵۶۵	.۰۷۱	.۰۰۱
۳۱	دودمان و مرادی کور	۲۰۱۵	۱۰	.۲۶۸	.۲۷۵	.۳۷۸	.۴۶۷
۳۲	حاتمی و همکاران	۲۰۱۹	۱۳۴	.۳۹۴	.۴۱۷	.۰۸۷	.۰۰۱
۳۳	کشتگار و جناآبادی	۲۰۱۴	۳۵۴	.۶۸	.۸۲۹	.۰۵۳	.۰۰۱
۳۴	خسروی و نیک منش	۲۰۱۴	۳۰۷	.۳۱۳	.۳۲۴	.۰۵۷	.۰۰۱
۳۵	پرتوی و بلند	۲۰۱۶	۱۰۵	.۳۸۱	.۴۰۱	.۰۹۹	.۰۰۱
۳۶	رحیمی اصل و آزادی	۲۰۱۷	۲۹۳	.۶۲۶	.۷۳۵	.۰۵۹	.۰۰۱
۳۷	سلم آبادی و همکاران	۲۰۱۶	۱۲۰	.۷۸	.۱۰۴۵	.۰۹۲	.۰۰۱
۳۸	حاتمی	۲۰۱۹	۹۲	.۳۵	.۳۶۵	.۱۰۶	.۰۰۱

جدول شماره ۱ فاصله اطمینان اثر برای رابطه خلاقیت با پیشرفت تحصیلی را نشان می‌دهد. همان‌طور که در جدول شماره ۱

مشاهده می‌شود به جز مطالعه شماره ۳۱ اندازه اثر سایر مطالعات مورد بررسی در سطوح ۹۵٪. معنی‌دار هستند. بالاترین اندازه

اثر در این ۳۳ مطالعه به ترتیب مربوط به شماره ۱۵ (۱/۵۹۶) و ۳۷ (۱۰۴۵) و ۲۲ (۰/۹۰۸) و ۲۸ (۰/۸۸۷) و ۰/۸۲۹ است.

اندازه اثر خلاصه یا ترکیبی

جدول ۲ اندازه های اثر ترکیبی مدل تثبیت شده و تصادفی رابطه هوش معنوی با تاب آوری نشان می دهد. همان گونه که مشاهده می شود، میانگین اندازه اثرهای ترکیبی رابطه هوش معنوی با تاب آوری در مدل تثبیت شده برابر است با ۰/۵۰۷. و در مدل تصادفی برابر است با ۰/۵۲۰. که هر دو از لحاظ آماری معنی دار می باشند. (P<0/001) بنابراین می توان نتیجه گرفت که هوش معنوی با تاب آوری رابطه دارد. لذا بر این اساس فرض صفر مبنی بر اینکه متوسط کلی اندازه اثر رابطه ندارد، رد می شود. بر اساس ملاک های کohen (۱۹۸۸؛ نقل از هون، ۱۳۹۲). برای تغییر معنی داری عملی اندازه اثر، ارزش های d بالا نشان دهنده میزان اندازه اثر زیاد هستند. به همین دلیل، میانگین اندازه اثر پژوهش حاضر (۰/۵۰۷) را می توان به عنوان اثر متوسط متغیر هوش معنوی با تاب آوری تفسیر کرد.

جدول (۲): اندازه اثر ترکیبی رابطه هوش معنوی با تاب آوری

M	Z	فاصله اطمینان .۰/۹۵		خطای معیار	اندازه اثر ترکیبی	مدل
		حد بالا	حد پایین			
.۰/۰۰۰	۵۰/۷۴۱	.۰/۵۲۳	.۰/۴۹۱	.۰/۰۱۵	.۰/۵۰۷	ثبت شده
.۰/۰۰۰	۱۴/۶۷۸	.۰/۰/۵۷۴	.۰/۰/۴۶۲		.۰/۵۲۰	تصادفی

تحلیل ناهمگنی

برای بررسی ناهمگنی^۷ مطالعات از شاخص Q استفاده شد. شاخص Q برای ۳۸ مطالعه با درجه آزادی ۳۷ برابر ۰/۰۰۴۱ محاسبه شد که در سطح ۰/۰۰۱ معنی دار است، بنابراین فرض صفر رد شده و نتیجه می گیریم که مطالعات مورد بررسی نامتجانس و ناهمگون هستند. آمار ۱ نیز محاسبه شد و برابر ۰/۹۱/۷۴۲ است که نشانگر ناهمگونی در مطالعات است. بدین ترتیب، مطالعات مورد بررسی در یک اندازه اثر حقیقی مشترک هستند و تفاوت های اندازه ناشی از خطای نمونه گیری است. از سوی دیگر محاسبه های مربوط به اثر تصادفی نیز معنی دار بودند. بنابراین، ناهمگونی مطالعات ناشی از روش آماری نیست، به همین دلیل از مدل اثرهای ثابت استفاده شد و نسبت به جستجوی متغیرهای تعدیل جامع فراتحلیل ترسیم شد و از N ایمن از خطای کلاسیک استفاده شد.

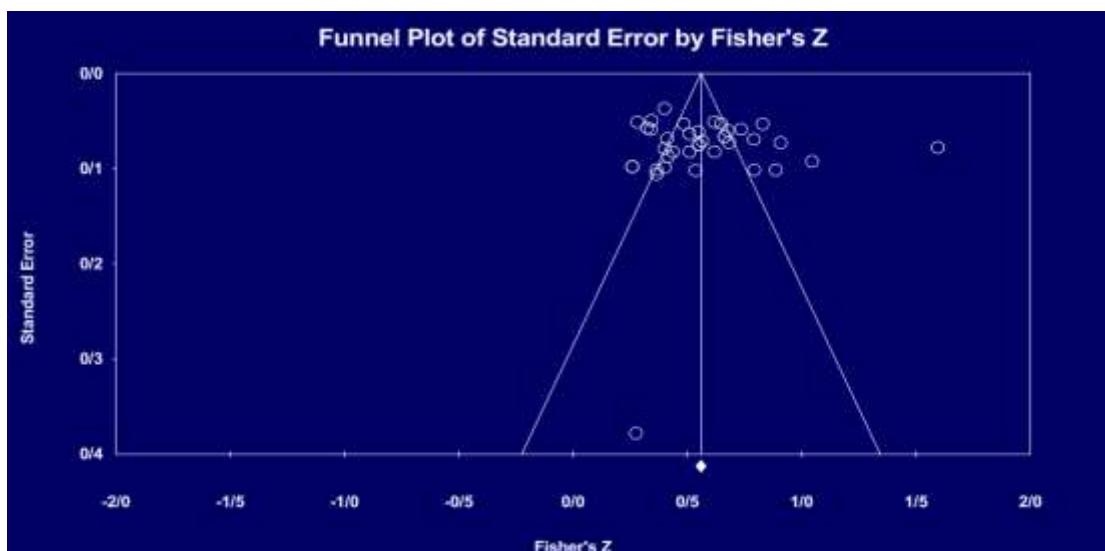
تحلیل های سوگیری انتشار

سوگیری انتشار، ناشی از چاپ نشدن تحقیقات اولیه ای هستند که دارای اندازه های اثر کوچک و غیر معنی دار هستند. برای تشخیص سوگیری انتشار شیوه ای ترسیمی (نمودار قیفی) و شیوه عددی (تعداد امن از تخریب، همبستگی رتبه ای بگ و مزومدر و عرض از مبدأ رگرسیون ایگر) به کار می رود (نصرآبادی، ۱۳۹۵).

^۷ Heterogeneity

نمودار قیفی

در نمودار قیفی، مطالعات دارای حجم نمونه بزرگ‌تر در بالای نمودار و اطراف اندازه اثر خلاصه، قرار می‌گیرند؛ مطالعات کوچک‌تر در پایین نمودار ظاهر می‌شوند. در صورت وجود سوگیری انتشار، تراکم مطالعات اولیه در پایین نمودار و در یک طرف میانگین، نسبت به طرف دیگر بیشتر می‌شود. همان‌گونه که نمودار ۱ نشان می‌دهد پژوهش حاضر تاندازه‌ای دارای تورش چاپ و انتشار است. این امر می‌تواند ناشی از حجم نمونه مطالعات مورد استفاده باشد.

نمودار ۱. نمودار قیفی خطای استاندارد بر اساس Z فیشر در مورد اثرات ثابت

تعداد امن از تخریب

آزمون تعداد امن از تخریب آن تعداد مطالعات از دست رفته با میانگین اندازه صفر را مشخص می‌کند که در صورت ورود آن‌ها به فراتحلیل اندازه اثر خلاصه غیر معنی‌دار می‌شود. در مورد نتیجه آزمون fail safe N که به مسئله تحقیقات گم شده می‌پردازد؛ یعنی همان مشکل پژوهش‌های بایگانی‌شده،^۱ می‌توان گفت که مقدار ۴۲۵۴ مطالعه با اندازه اثر صفر لازم است بررسی شود تا چنین نتیجه‌ای صفر شود؛ یعنی هر چه این مقدار مطالعات بیشتر باشد محقق از نتیجه کار خود مطمئن‌تر خواهد بود.

طبق نظر بورنشتاين^۲ (بی‌تا) در با توجه به مشکلاتی که آزمون امن از تخریب^۳ N پیشنهادی روزنتمال دارد (در نظر گرفتن معناداری آماری و نه بالینی – مفروض داشتن اندازه صفر برای مطالعات بایگانی‌شده و نه منفی) میزان بهدست آمده از آزمون

^۱ جایی که فرض می‌شود پژوهش‌های غیر معنادار در آنجا نگهداری می‌شود (File drawer).

^۲ Borenstein

^۳ The fail safe

اوروین^{۱۱} به دلیل رفع مشکلات مذکور برآوردهتری را به دست می‌دهد. این آزمون به محقق امکان می‌دهد تا سطح خاصی را برای معناداری بالینی و اندازه اثر مشخصی را برای مطالعات گم شده در نظر بگیرد.

جدول (۳): نتیجه آزمون تعداد امن مطالعات اوروین

.۵۰۷۴۴	میزان آمار هجز مشاهده شده
.۰۰۰	ملاک کمترین آماره هجز
.۰۰۰	میانگین هجز در مطالعات گم شده
	ملاکی که باید بین ارزش های دیگر قرار گیرد

آزمون همبستگی طبقه‌ای تاو کندال بگ و مزومدر^{۱۲} هم نوعی دیگر از آزمون سوگیری مطالعات است. تفسیر آن مانند تفسیر هر همبستگی دیگر است. در اینجا همبستگی بین اندازه اثر استاندارد با واریانس‌ها یا خطاهای استاندارد بررسی می‌شود. همبستگی صفر به معنای عدم رابطه بین اندازه اثر و میزان دقت نتیجه مطالعات است. اگر عدم تقارن ناشی از سوگیری انتشار باشد، انتظار می‌رود که انحراف استانداردهای بالا (مربوط به مطالعات کوچک) با اندازه اثربهای بیشتر همبستگی داشته باشد. از آنجاکه عدم تقارن می‌تواند در جهت معکوس هم ظاهر شود، آزمون دوسویه خواهد بود. در این موقعیت مقدار تأوی کندال برابر با 0.4000 است. محاسبه که با آزمون دو دامنه غیر معنی دار (0.725)، در این موقعیت طبق نتیجه غیر معناداری آزمون ضریب همبستگی تائو و مقدار پایین ضریب همبستگی، سوگیری انتشار کم تشخیص می‌شود.

ایگر^{۱۳} و اشترن به دلایلی مثلاً کمی اندازه مطالعات و توان پایین آزمون بگ و مزومدر، نسبت به نتایج فوق هشدار می‌دهند و در مقابل ایگر آزمون رگرسیون خطی زیر را پیشنهاد می‌دهد. در اینجا از ارزش‌های واقعی اندازه‌های اثر و میزان دقت آن‌ها استفاده می‌شود و نه رتبه‌های آن‌ها. در اینجا هم تفسیر معناداری باید دوسویه باشد. از آنجاکه نقطه برآورده و فاصله اطمینان اطلاعات بهتری از میزان معناداری فراهم می‌آورند درنتیجه آزمون ایگر هم این امر لحاظ شده است. در عرض از مبدأ رگرسیون ایگر، چنان چه عرض از مبدأ مقداری متفاوت با صفر و معنی دار باشد علت آن سوگیری انتشار است. در این موقعیت عرض از ایگر، مبدأ برابر با $1/86770$ و در حالت دو دامنه غیر معنی دار است. در این موقعیت طبق نتیجه غیر معنی داری (0.349)، عرض از مبدأ رگرسیون ایگر، سوگیری انتشار کم تشخیص داده می‌شود.

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر برای بررسی فرا تحلیلی رابطه هوش معنوی با تاب آوری انجام شد، تا ضمن ترکیب یافته‌های متفاوت مطالعات موجود، امکان نتیجه‌گیری دقیق‌تر در این زمینه را فراهم سازد. نتایج نشان داد که میانگین اندازه اثر کلی مطالعات انجام شده درزمینه^{۱۴} رابطه هوش معنوی با تاب آوری برای مدل اثرات ثابت برابر 0.507 و برای اثرات تصادفی برابر 0.520 است.

^{۱۱} Orwin

^{۱۲} Begg and Mazumdar rank correlation

^{۱۳} Egger

که هر دو در سطح ۰/۰۰۱ معنی دار هستند. بنابراین میانگین اندازه اثر پژوهش حاضر (۰/۵۰۷) را می‌توان به عنوان اندازه اثر متوسط رابطه هوش معنوی با تاب آوری تفسیر کرد.

یافته‌های این پژوهش نشان داد که بین هوش معنوی و شادکامی رابطه معناداری وجود دارد (جوادی نژاد و همکاران، ۱۳۹۰؛ جوادیان، حیدرپوریزدی و بهزادمنش، ۱۳۹۸؛ مشعل پور فرد، ۱۳۹۷؛ حمید و همکاران، ۱۳۹۰؛ هاشمی و جوکار، ۱۳۹۰). نتایج این تحقیق با نتایج پژوهش (حمید و همکاران، ۱۳۹۱؛ حسین چاری و محمدی، ۱۳۹۰؛ کشاورزی و یوسفی، ۱۳۹۱؛ نیک آمال و شادمان فر، ۱۳۹۲؛ لیسن و واچهولتز، ۲۰۱۱) بین هوش معنوی و تاب آوری رابطه مثبت نشان دادند همسو است.

بنابراین، با توجه به نتایج حاصل از این پژوهش که درواقع به ترکیب پژوهش‌های اولیه در حوزه رابطه هوش معنوی با تاب آوری پرداخته است می‌توان نتیجه گرفت که هوش معنوی می‌تواند بر تاب آوری نقش مؤثری داشته باشد. درواقع نتایج این فراتحلیل نشان داد که هوش معنوی با تاب آوری رابطه مثبت و معناداری دارد و می‌تواند موجب تاب آوری بشود. علی‌رغم نتایج به دست آمده، این پژوهش با محدودیت‌هایی هم روبه‌رو بوده است. از جمله این محدودیت‌ها می‌توان به موارد زیر اشاره کرد: احتمال عدم گزارش پژوهش‌های غیر معنی دار، عدم گزارش کامل اطلاعات روش‌شناسی در برخی از پژوهش‌ها، عدم گزارش اطلاعات آماری دقیق و مناسب و بهخصوص آماره‌های توصیفی در برخی از پژوهش‌ها که درواقع یکی از ساده‌ترین و پرکاربردترین روش محاسبه اندازه اثر در مطالعات فراتحلیل است، از دیگر محدودیت‌های این پژوهش بود. در راهنمای انتشارات انجمن روانشناسی آمریکا^{۱۴} (۲۰۰۹) ذکر شده است، برای این‌که خواننده اهمیت یافته‌های شمارا بهطور کامل درک کند، تقریباً همیشه لازم است که نوعی اندازه اثربخش در نتایج گزارش قید شود. از این گذشته انجام مطالعات فراتحلیل نیازمند محاسبه اندازه اثر است که در پاره‌ای موارد بسیار دشوار و وقت‌گیر است. پژوهشگران آتی باید ترغیب شوند تا ضمن به کارگیری روش‌های آماری مناسب، مقدار اندازه اثر را نیز در گزارش‌های خود ارائه کنند تا راهنمای فراروی پژوهش‌های بعدی باشد.

منابع

آبوکردی، سجاد؛ نیکوسیر جهرمی، محمد؛ حسینی، سمانه؛ نیک رو، معصومه. (۱۳۹۱). رابطه تاب آوری و اختلالات روانی در جوانان مجرم زندان مرکزی شیراز. *محله علمی دانشگاه علوم پزشکی کردستان*، دوره ۱۷، صص ۴۳-۵۰. کردستان.

جوادیان، سیدرضا. حیدر پور یزدی، مهرنازالسادات. بهزادمنش، سیده مریم. (۱۳۹۸). اثربخشی آموزش هوش معنوی بر تاب آوری زنان سرپرست خانوار در شهر یزد. *پژوهشنامه مددکاری/جتماعی*، ۱۳(۴)، ۱۶۱-۱۸۱.

حسین چاری، مسعود؛ محمدی، مژگان. (۱۳۹۰). پیش‌بینی تاب آوری روان شناختی بر اساس اعتقادات مذهبی در دانشجویان شهری و روستایی. *روانشناسی معاصر*، ۲(۶)، ۴۵-۵۶.

^{۱۴} American psychological association

حمید، نجمه؛ کیخسروانی، مولود؛ بابامیری، محمد؛ دهقانی، مصطفی. (۱۳۹۰). بررسی رابطه ای سلامت روان و هوش معنوی با تاب آوری در دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه. *فصلنامه ای علمی پژوهشی جنتاشاپیر*, ۳(۲)، ۳۳۱-۳۳۸.

حمید، نجمه و همکاران. (۱۳۹۱). بررسی رابطه سلامت روان و هوش معنوی با تاب آوری در دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه. *جنتاشاپیر*, ۳(۲)، ۳۳۱-۳۳۸.

خدابخشی کولاوی، ا. حیدری، ص. خوش کنش، ا. و حیدری، م. (۱۳۹۲). ارتباط هوش معنوی با تاب آوری در برابر استرس و ترجیح روش زایمان در بین زنان باردار. *مجله زنان ماما می و نازایی ایران*, ۱۶(۵۸)، ۱۵-۸.

کاویانی، زینب. حمید، نجمه. و عنایتی، میرصلاح الدین. (۱۳۹۳). تاثیر درمان شناختی رفتاری مذهب محور بر تاب آوری زوجین. *دانش و پژوهش در روان‌شناسی کاربردی*, ۱۵(۳)، ۳۴-۲۵.

کشاورزی، سمیه و یوسفی، فریده. (۱۳۹۱). رابطه بین هوش عاطفی، هوش معنوی و تاب آوری. *مجله روان‌شناسی*, ۱۶(۳)، ۲۹۹-۳۱۸.

مشعل پورفرد، مرضیه. (۱۳۹۷). اثربخشی آموزش هوش معنوی بر تاب آوری مادران کودکان دارای اختلال کم توجهی/بیش فعالی. *فصلنامه کودکان استثنایی*, ۱۸(۱)، ۱۰۹-۱۱۸.

نصرآبادی، جواد. (۱۳۹۵). فراتحلیل (مفاهیم، نرمافزار و گزارش نویسی). تبریز: انتشارات دانشگاه شهید مدنی. ۱۳۲-۱۲۸.

نصرآبادی، جواد؛ و عرفانی آداب، الهام. (۱۳۹۳). فراتحلیل رابطه راهبردهای یادگیری با پیشرفت تحصیلی. دو *فصلنامه راهبردهای شناختی در یادگیری*, ۲(۲)، ۱۱۸-۹۷.

میکائیلی منیع، فرزانه؛ بابایی، زینب و حسنی، محمد. (۱۳۹۳). بررسی رابطه ای دینداری، هوش معنوی و بخشش با سازگاری اجتماعی در دانشجویان سال اول. *روانشناسی و دین*, ۳۳(۱)، ۱۴۲-۱۲۳.

مهریزه، مهناز. (۱۳۹۸). رابطه هوش معنوی، سبک های فرزندپروری و تاب آوری در پیش بینی سازگاری اجتماعی دانش آموزان. *مجله پیشرفت های نوین در روانشناسی. علوم تربیتی و آموزش و پرورش*, ۲(۱۴)، ۶۸-۷۹.

نیک آمال، میترا. و شادمان فر، نسرین. (۱۳۹۲). ارتباط هوش معنوی با تاب آوری روان شناختی در دانشجویان. *فصلنامه علمی-پژوهشی سلامت روان شناختی*, ۱۵-۱.

هاشمی، لادن و جوکار، بهرام. (۱۳۹۰). بررسی رابطه بین تعالی معنوی و تاب آوری در دانشجویان دانشگاه. دو *فصلنامه روانشناسی معاصر*, ۴: ۱۲۳-۱۴۲.

هومن، حیدر علی. (۱۳۹۲). استنباط آماری در پژوهش رفتاری. تهران، انتشارات سمت.

American Psychological Association. (۲۰۰۹). *Publication manual of the American psychological association*. Washington: American Psychological Association.

Borenstein, M. (n.d). *Software for Publication Bias, Chapter 11*, Biostat, Inc., USA.

Koszycki, D., Raab, K., Aldosary, F. & Bradwejn, J. (۲۰۱۰). A multifaith spiritually based intervention for generalized anxiety disorder: A pilot randomized trial. *Journal of clinical psychology*, ۷۷(۴), ۴۳۰-۴۴۱.

Javadi Nejad, A., Heidari, A., Naderi, F., Bakhtiyar pour, S. & Haffezi, F. (۲۰۱۹). Effectiveness of spiritual intelligence in resilience and responsibility of students. *In J School Health*, ۷(۳): ۱-۷.

Leone, E., Dorstyn, D. & Ward, L. (۲۰۱۶). Defining Resilience in Families Living with Neurodevelopmental Disorder: A Preliminary Examination of Walsh's Framework. *J Dev Phys Disabil*, ۲۸(۴): ۵۹۵-۶۰۸.

Lysne, C.J. & Wachholtz, A.B. (۲۰۱۱). Pain, spirituality, and meaning making, what can we learn from the literature? *Religions*, ۲(۱): ۱-۱۶.

Mashaekhi Dolat Abadi, M. & Mohamadi, M. (۲۰۱۴). Resilience and spiritual intelligence as predictors of academic self-efficacy in urban and rural students. *Journal of School Psychology*, ۷(۲), ۲۰۵-۲۲۰. (in persian)

McAllister, M. & McKinnon, J. (۲۰۰۹). The importance of teaching and learning resilience in the health disciplines: a critical review of the literature. *Nurse Educ Today*, May; ۲۹(۴): ۳۷۱-۹.

Oshio, A., Taku, K., Hirano, M. & Saeed, G. (۲۰۱۸). Resilience and Big Five personality traits: A meta-analysis. *Personality and Individual Differences*, 127, 54-60.

Ozawa, C., Suzuki, T., Mizuno, Y., Tarumi, R., Yoshida, K., Fujii, K. & Uchida, H. (۲۰۱۷). Resilience and spirituality in patients with depression and their family members: A cross-sectional study. *Comprehensive psychiatry*, 77, 53-59.

Sheikholslamy A, Sadeghi, Z. & Mohammadi, N. (۲۰۱۰). The relationship of resiliency and perceived social support with adjustment of mothers with intellectually disable child. *Psychology of Exceptional Individuals*, 5:120-39. [Persian]. doi: 10.22054/jpe.2016.5280

Sohrabi, F. & Naseri, A. (۲۰۱۳). Spiritual Intelligence and its measurement scales. Edition S, editor. Tehran: The Sound of Light. (Full Text in Persian)

Zamirinejad, S., Piltan, M., Haghshenas, M., Tabarraei, Y. & Akaberi, A. (۲۰۱۴). Predicting happiness based on spiritual intelligence. *Quarterly Journal of Sabzevar University of Medical Sciences*, 20(5), 773-781.